

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kuues koda)

9. september 2021 *

Eelotsusetaotlus – ELTL artikli 20 lõike 2 punkt a – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik – Määrus (EÜ) nr 1206/2001 – Liikmesriikide kohtute vaheline koostöö tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades – Artikli 1 lõike 1 punkt a – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus, kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Artikli 5 lõige 1 – Rahuldamata nõuded – Kohtuotsused – Maksekäsk – Kättetoimetamine – Võlgnik, kes elab tundmatul aadressil muus liikmesriigis kui see, kus asub asja menetlev kohus

Liidetud kohtuasjades C-208/20 ja C-256/20,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Sofiyski Rayonen sadi (Sofia rajoonikohus, Bulgaaria) 14. mai 2020. aasta otsusega (C-208/20) ja 10. juuni 2020. aasta otsusega (C-256/20) esitatud kaks eelotsusetaotlust, mis saabusid Euroopa Kohtusse vastavalt 14. mail 2020 ja 10. juunil 2020, menetlustes

„Toplofikatsia Sofia“ EAD,

„CHEZ Elektro Bulgaria“ AD,

„Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia“ EOOD (C-208/20),

ja

„Toplofikatsia Sofia“ EAD (C-256/20),

EUROOPA KOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, Euroopa Kohtu asepresident R. Silva de Lapuerta (ettekandja) ja kohtunik M. Safjan,

kohtujurist: M. Bobek,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– „Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia“ EOOD, esindaja: Y. B. Yanakiev,

* Kohtumenetluse keel: bulgaaria.

– Euroopa Komisjon, esindajad: M. Heller ja I. Zaloguin,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlused puudutavad seda, kuidas tõlgendada ELTL artikli 20 lõike 2 punkti a koostoimes Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 47 teise lõiguga, nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 174, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 121; parandus ELT 2018, L 81, lk 85) artikli 1 lõike 1 punkti a ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1) artikli 5 lõiget 1.
- 2 Taotlused on esitatud kohtuvaidlustes, mille pooled on ühelt poolt kohtuasjas C-208/20 „Toplofikatsia Sofia“ EAD, „CHEZ Elektro Bulgaria“ AD ja „Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia“ EOOD ning kohtuasjas C-256/20 Toplofikatsia Sofia ning teiselt poolt füüsilised isikud, kes menetluses ei osale, ning mis puudutavad rahuldamata nõuete sissenõudmist.

Õiguslik raamistik

Määrus nr 1206/2001

- 3 Määruse nr 1206/2001 artikkel 1 sätestab:

„1. Käesolevat määrust kohaldatakse tsiviil- ja kaubandusajades, kui liikmesriigi kohus kooskõlas kõnealuse riigi õigusaktidega:

- a) palub teise liikmesriigi pädeval kohtul tõendeid koguda; või
- b) taotleb võimalust koguda tõendeid vahetult teises liikmesriigis.

2. Taotlust ei saa esitada selliste tõendite saamiseks, mis ei ole mõeldud kasutamiseks kas alustatud või kavandatavas kohtumenetluses.

[...]“.

- 4 Määruse artikli 4 lõike 1 punktis b on sätestatud:

„Taotluse esitamisel kasutatakse lisas toodud vormi A või vajaduse korral vormi I. Taotlus peab sisaldama järgmisi andmeid:

[...]

- b) menetluse poolte ja võimalike esindajate nimed ja aadressid“.

Määrus nr 1215/2012

- 5 Määruse nr 1215/2012 artikli 1 lõige 1 sätestab:

„Käesolevat määrust kohaldatakse tsiviil- ja kaubandusasjade suhtes igat liiki kohtutes. Eelkõige ei kohaldata seda maksu-, tolli- ja haldusasjade suhtes ega riigi vastutuse suhtes tegevuse või tegevusetuse eest riigivõimu teostamisel (*acta iure imperii*).“

- 6 Määruse artikli 4 lõikes 1 on sätestatud:

„Käesoleva määruse kohaselt esitatakse hagi isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, selle liikmesriigi kohtutesse sõltumata nende kodakondsusest.“

- 7 Määruse artikli 5 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, võib hagi esitada teise liikmesriigi kohtusse üksnes käesoleva peatüki 2.–7. jaos sätestatud korras.“

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimused

Kohtuasi C-208/20

- 8 Eelotsusetaotluse esitanud kohtus, Sofiyski Rayonen sadis (Sofia rajoonikohus, Bulgaaria) on pooleli kolm kohtuasja.
- 9 Esimene kohtuasi puudutab Toplofikatsia Sofia esitatud hagi, milles ta palub tuvastada, et tal on nõue füüsilise isiku vastu seoses soojusenergia tarnimisega Sofias (Bulgaaria) asuvale hoonele pärast seda, kui maksekäsumenetluses ei leitud seda isikut avalduses märgitud aadressilt. Nimetatud kohtu uurimine kinnitas, et see aadress on tema alaline ja kehtiv aadress, mis on registreeritud riigi rahvastikuregistris. Naabri sõnul elab see isik aga juba seitse aastat Prantsusmaal.
- 10 Teises kohtuasjas tegi nimetatud kohus elektritarnija CHEZ Elektro Bulgaria taotlusel füüsilise isiku suhtes maksekäsu, kuna viimane ei olnud tasunud arveid Sofias asuvale hoonele elektri tarnimise eest, ja andis korralduse, et maksekäsk toimetataks talle kätte CHEZ Elektro Bulgaria näidatud aadressile, mis vastab selle isiku alalisele ja kehtivale aadressile, mis on kantud riigi rahvastikuregistrisse. Seda isikut oli sellelt aadressilt aga võimatu leida, sest naabri sõnul elab ta juba aasta aega Saksamaal.
- 11 Kolmandas kohtuasjas tegi eelotsusetaotluse esitanud kohus võlgade sissenõudmisega tegeleva äriühingu Agentsia za control na prosrocheni zadalzhenia taotlusel maksekäsu füüsilise isiku suhtes, kes ei olnud oma laenu ühele Sofias asuvale krediidasutusele tagasi maksnud, ning andis korralduse toimetada maksekäsk kätte selle äriühingu märgitud aadressile, mis vastab selle isiku alalisele ja kehtivale aadressile, nagu see on kantud riigi rahvastikuregistrisse. Seda isikut oli sellelt aadressilt aga võimatu leida, sest tema ema andmetel elab ta juba kolm aastat Saksamaal.

- 12 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on tekkinud küsimus, kas ta peab – nii nagu tal on Bulgaaria õiguse kohaselt kohustus omal algatusel kontrollida Bulgaarias nende isikute aadressi, kellele tuleb kohtudokument kätte toimetada – paluma samuti teavet teise liikmesriigi pädevatelt asutustelt, kui ilmneb, et kohtu sellise otsuse adressaat, nagu on kõne all põhikohtuasjas, elab viimati nimetatud liikmesriigis.
- 13 Peale selle on nimetatud kohtul tekkinud küsimus määruse nr 1215/2012 artikli 5 lõike 1 tõlgendamise kohta. Sellega seoses soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui on tõenäoline või kindel, et võlgniku harilik viibimiskoht ei ole tema tööpiirkonnas, on sellega vastuolus, kui ta teeb võlgniku suhtes maksekäsu või kui maksekäsk muutub täidetavaks. Samuti on tal tekkinud küsimus, kas sellisel juhul kohustab nimetatud säte teda sellise maksekäsu omal algatusel tühistama.
- 14 Neil asjaoludel otsustas Sofiyski Rayonen sad (Sofia rajoonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
- „1. Kas [ELTL] artikli 20 lõike 2 punkti a koostoimes harta artikli 47 teise lõiguga, diskrimineerimiskeelu põhimõtet ja riigisisese kohtumenetluses kohaldatavate menetluslike abinõude võrdväarsuse põhimõtet ning määruse [nr 1206/2001] artikli 1 [lõike 1] punkti a tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui vastavalt selle kohtu asukohariigi õigusele, kelle poole on pöördutud, peab kohus omal algatusel hankima teavet kostja elukoha aadressi kohta oma asukohariigis, ja tehakse kindlaks, et asjaomane kostja asub muus Euroopa Liidu liikmesriigis, siis on liikmesriigi kohus, kelle poole on pöördutud, kohustatud paluma teavet kostja elukoha aadressi kohta kostja elukohariigi pädevatelt asutustelt?
2. Kas määruse [nr 1215/2012] artikli 5 lõiget 1 tuleb koostoimes põhimõttega, et liikmesriigi kohus peab tagama menetlusõigused liidu õigusnormidest tulenevate õiguste tõhusaks kaitseks, tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus on võlgniku hariliku viibimiskoha kindlakstegemisel, mis on riigisiseste õigusnormide kohaselt nõutav tingimus sellise ühepoolse formaalse menetluse korraldamiseks ilma tõendite kogumiseta, nagu seda on maksekäsumenetlus, kohustatud tõlgendama iga põhjendatud kahtlust, et võlgniku harilik viibimiskoht on muus Euroopa Liidu liikmesriigis, maksekäsu tegemise õigusliku aluse puudumisena või maksekäsu jõustamata jätmise alusena?
3. Kas määruse [nr 1215/2012] artikli 5 lõiget 1 tuleb koostoimes põhimõttega, et liikmesriigi kohus peab tagama menetlusõigused liidu õigusnormidest tulenevate õiguste tõhusaks kaitseks, tõlgendada nii, et see paneb liikmesriigi kohtule, kes on pärast konkreetse võlgniku suhtes maksekäsu tegemist tuvastanud, et tõenäoliselt ei ole asjaomase võlgniku harilik viibimiskoht kohtu asukohariigis, ja juhul, kui see asjaolu ei luba riigisiseste õigusnormide alusel asjaomase võlgniku suhtes maksekäsku teha, kohustuse tehtud maksekäsk omal algatusel tühistada, kuigi seda ei ole seadusega sõnaselgelt ette nähtud?
4. Kas juhul, kui vastus kolmandale küsimusele on eitav, tuleb selles küsimuses nimetatud sätteid tõlgendada nii, et need panevad liikmesriigi kohtule kohustuse tehtud maksekäsk tühistada, kui kohus on tehtud kontrolli käigus kindlalt tuvastanud, et võlgniku harilik viibimiskoht ei ole selle kohtu asukohariigis, kelle poole on pöördutud?“

Kohtuasi C-256/20

- 15 Selles kohtuasjas tegi eelotsusetaotluse esitanud kohus Sofiyski Rayonen sad (Sofia rajoonikohus) Toplofikatsia Sofia taotlusel füüsilise isiku suhtes maksekäsu tasumata arvete eest, mis olid seotud soojusenergia tarnimisega Sofias asuvale hoonele, ning andis korralduse toimetada maksekäsk kätte võlgniku alalisele ja kehtivale aadressile. Pärast kahte katset ei olnud sellelt aadressilt siiski võimalik seda isikut leida, kuivõrd viimati nimetatud elab selle hoone halduri andmetel Saksamaal ja viibib sellel aadressil harva.
- 16 Neil asjaoludel otsustas Sofiyski Rayonen sad (Sofia rajoonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule kolm eelotsuse küsimust, mis on täpselt sama sõnastusega nagu kohtuasjas C-208/20 esitatud teine, kolmas ja neljas küsimus.

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus kohtuasjas C-208/20

- 17 Kohtuasjas C-208/20 esitatud esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas ELTL artikli 20 lõike 2 punkti a koostoimes harta artikli 47 teise lõiguga, diskrimineerimiskeelu põhimõtet ja võrdväarsuse põhimõtet ning määruse nr 1206/2001 artikli 1 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui liikmesriigi õigusnormide kohaselt on selle liikmesriigi kohtud kohustatud omal algatusel kindlaks tegema selles liikmesriigis nende isikute aadressi, kellele kohtudokument tuleb kätte toimetada, siis on need kohtud ka siis, kui ilmneb, et isik, kellele kohtuotsus tuleb kätte toimetada, elab muus liikmesriigis, kohustatud paluma teavet selle isiku aadressi kohta viimati nimetatud liikmesriigi pädevatelt asutustelt.
- 18 Mis puudutab esimesena küsimust, kuidas tõlgendada ELTL artikli 20 lõike 2 punkti a koostoimes harta artikli 47 teise lõiguga ning diskrimineerimiskeelu ja võrdväarsuse põhimõtteid, siis tuleb kõigepealt meenutada, et ELTL artiklis 267 ette nähtud eelotsusemenetluses peab eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses olev kohtuasi ja need liidu õigusnormid, mille tõlgendamist on taotletud, olema sedavõrd seotud, et see tõlgendus on objektiivselt vajalik otsuse jaoks, mille see kohus peab tegema (20. jaanuari 2021. aasta kohtuotsus Bezirkshauptmannschaft Kirchdorf, C-293/20, ei avaldata, EU:C:2021:44, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 19 Peale selle on Euroopa Kohus rõhutanud seda, kui oluline on, et riigisisene kohus näitaks ära täpsed põhjused, miks ta kahtleb liidu õiguse tõlgenduses ja peab vajalikuks esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimused. Sellega seoses on möödapääsmatu, et riigisisene kohus selgitaks eelotsusetaotluses endas kas või minimaalselt põhjusi, miks ta on valinud liidu õiguse sätted, mida ta palub tõlgendada, ning seost, mis tema hinnangul on nende sätete ja tema menetluses olevas kohtuasjas kohaldatavate riigisiseste õigusnormide vahel (16. juuli 2020. aasta kohtuotsus Adusbef jt, C-686/18, EU:C:2020:567, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 20 Need eelotsusetaotluse sisu puudutavad nõuded on sõnaselgelt esitatud Euroopa Kohtu kodukorra artiklis 94, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab ELTL artiklis 267 sätestatud koostöö raames teadma ning millest ta peab rangelt kinni pidama. Need nõuded on esitatud ka Euroopa Liidu Kohtu soovitude liikmesriikide kohtutele eelotsuse taotlemiseks (ELT 2019, C 380, lk 1) punktis 15 (16. juuli 2020. aasta kohtuotsus Adusbef jt, C-686/18, EU:C:2020:567, punkt 38 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 21 Ent käesoleval juhul ei ilmne esiteks kohtuasjas C-208/20 esitatud eelotsusetaotlusest, et põhikohtuasjadel oleks mingigi seos ELTL artikli 20 lõike 2 punktiga a koostoimes harta artikli 47 teisega lõiguga ning samuti diskrimineerimiskeelu ja võrdväarsuse põhimõttega.
- 22 Teiseks ei esita eelotsusetaotluse esitanud kohus põhjuseid, miks tema arvates on nende sätete ja põhimõtete tõlgendamine vajalik nende kohtuasjade lahendamiseks, ega selgita, milline seos on tema hinnangul nende kohtuasjade ja põhikohtuasjas käsitletavate riigisiseste õigusnormide vahel.
- 23 Järelikult on esimene küsimus nende sätete ja põhimõtete tõlgendamist puudutavas osas vastuvõetamatu.
- 24 Mis puudutab teisenä määruse nr 1206/2001 artikli 1 lõike 1 punkti a tõlgendamist, siis tuleb meenutada, et selle sätte kohaselt kohaldatakse seda määrust tsiviil- ja kaubandusajades, kui liikmesriigi kohus kooskõlas oma riigi õigusaktidega palub teise liikmesriigi pädeval kohtul tõendeid koguda.
- 25 Sellise isiku aadressi kindlakstegemine, kellele kohtuotsus tuleb kätte toimetada, ei ole aga selle sätte tähenduses „tõendite kogumine“, mis kuulub selle määruse kohaldamisalasse.
- 26 Sellega seoses tuleb märkida, et sama määruse artikli 4 lõike 1 punkti b kohaselt tuleb taotluses märkida muu hulgas menetluse poolte nimed ja aadressid.
- 27 Sellest järeldub, et määrus nr 1206/2001 ei reguleeri liikmesriigi kohtu taotlust, mille ese on isiku – kellele kohtuotsus tuleb kätte toimetada – aadressi väljaselgitamine teises liikmesriigis, mistõttu ei ole see määrus kohaldatav sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas.
- 28 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele kohtuasjas C-208/20 vastata, et määruse nr 1206/2001 artikli 1 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav olukorras, kus ühe liikmesriigi kohus püüab teises liikmesriigis välja selgitada selle isiku aadressi, kellele kohtuotsus tuleb kätte toimetada.

Teine kuni neljas küsimus kohtuasjas C-208/20 ning kolm küsimust kohtuasjas C-256/20

- 29 Kohtuasjas C-208/20 esitatud teise kuni neljanda küsimusega ja kohtuasjas C-256/20 esitatud kolme küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas määruse nr 1215/2012 artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui liikmesriigi kohus teeb maksekäsu võlgniku suhtes ja teataval juhul see, et see maksekäsk jõustub, või paneb see kohtule kohustuse see maksekäsk tühistada, kui on tõenäoline või kindel, et selle võlgniku harilik viibimiskoht ei ole selle kohtu tööpiirkonnas.
- 30 Nimetatud sätte kohaselt võib isikute vastu, kelle alaline elukoht on liikmesriigis, esitada hagi teise liikmesriigi kohtusse üksnes selle määruse II peatüki 2.–7. jaos sätestatud korras.
- 31 Kõigepealt tuleb märkida, et nagu ilmneb ELTL artikli 267 sõnastusest endast, peab taotletavat eelotsust olema „vaja“ eelotsusetaotluse esitanud kohtul tema menetluses olevas kohtuasjas „otsuse tegemiseks“. Seega eeldab eelotsusemenetlus eelkõige liikmesriigi kohtus tegelikult pooleli olevat menetlust, mille raames palutakse sellel kohtul teha otsus, milles saab arvesse võtta eelotsust (24. novembri 2020. aasta kohtuotsus Openbaar Ministerie (dokumentide võltsimine), C-510/19, EU:C:2020:953, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 32 Käesoleval juhul nähtub aga eelotsusetaotlustest, et eelotsusetaotluse esitanud kohus on põhikohtuasja kostjate suhtes maksekäsud juba teinud ja et ta tuvastas alles nende kohtumääruste kättetoimetamise etapis nendele kostjatele, et kostjad ei ela enam tema tööpiirkonnas, vaid tõenäoliselt teises liikmesriigis ja tundmatutel aadressidel.
- 33 Järelikult ei ole neil asjaoludel määruse nr 1215/2012 artikli 5 lõike 1 tõlgendamine ilmselgelt vajalik selleks, et võimaldada eelotsusetaotluse esitanud kohtul põhjendada oma pädevust nende maksekäskude tegemiseks, sest see kohus on need maksekäsud juba teinud, ja seega on ta enne nende tegemist paratamatult seda pädevust tunnustanud.
- 34 Sellest järeldub, et teine küsimus kohtuasjas C-208/20 ja esimene küsimus kohtuasjas C-256/20 on vastuvõetamatud, kuna need puudutavad küsimust, kas selle sättega on vastuolus, kui liikmesriigi kohus teeb sellistel asjaoludel võlgniku suhtes maksekäsu, kui on tõenäoline või kindel, et selle võlgniku harilik viibimiskoht ei ole selle kohtu tööpiirkonnas.
- 35 Mis puudutab küsimusi, kas niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas tuleb määruse nr 1215/2012 artikli 5 lõiget 1 tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui asjaomase kohtu tehtud maksekäsk muutub täidetavaks, või et see paneb sellele kohtule kohustuse need maksekäsud tühistada, siis piisab nendingust, et sellel sättel ei ole mingit seost liikmesriikide menetlusnormidega, mis reguleerivad esiteks tingimusi, millal kohtuotsused muutuvad täidetavaks, ja teiseks nende otsuste kehtivust.
- 36 Sellega seoses tuleb meenutada, et määruse nr 1215/2012 eesmärk ei ole ühtlustada liikmesriikide menetluseeskirju, vaid reguleerida nende riikide vahelistes suhetes kohtualluvust tsiviil- ja kaubandusasjades ning lihtsustada kohtuotsuste täitmist (31. mai 2018. aasta kohtuotsus Nothartová, C-306/17, EU:C:2018:360, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Kuna selles määruses ei ole kindlaks määratud kohtuotsuste täidetavuse ega nende kehtivuse tingimusi, kuuluvad sellised tingimused seetõttu liikmesriikide menetlusautonoomiasse (vt selle kohta 31. mai 2018. aasta kohtuotsus Nothartová, C-306/17, EU:C:2018:360, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 38 Lisaks, kuna määruse nr 1215/2012 artikli 5 lõige 1 ei ole kohaldatav niisugusele olukorrale, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei saa asuda seisukohale, et otsus – mille eelotsusetaotluse esitanud kohus peab tegema seoses maksekäsu täidetavaks muutumisega või sellise maksekäsu kehtivusega niisuguses olukorras – võib jätta selle sätte kohaldamise soovitava toimeta.
- 39 Neil asjaoludel tuleb vastata kohtuasjas C-208/20 esitatud teisele kuni neljandale küsimusele ja kohtuasjas C-256/20 esitatud kolmele küsimusele nii, et määruse nr 1215/2012 artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui võlgniku suhtes tehtud maksekäsk muutub täidetavaks ja see ei näe ette selle maksekäsu tühistamise kohustust.

Kohtukulud

- 40 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kuues koda) otsustab:

- 1. Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades artikli 1 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav olukorras, kus ühe liikmesriigi kohus püüab teises liikmesriigis välja selgitada selle isiku aadressi, kellele kohtuotsus tuleb kätte toimetada.**
- 2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui võlgniku suhtes tehtud maksekäsk muutub täidetavaks ja see ei näe ette selle maksekäsu tühistamise kohustust.**

Allkirjad